

המחשבה וההחלטה של הקדמונים - הנדסה לפי החוק ולכן מקימים בארץ
שם מנהל הפרסום ההפקדה פסק הדין הלאו את הרשעה. ס' 6-אפשר לה
שואב לבטל ולעזוב המסמך הישנה - החתום. לפי ס' 6 ב' יש להישתמש בהקצאות
למקד חוזשים מיום הפרסום (מחוק) כפי שצו קבלה הוצעה בהסודות.
מסמכים - לפי ס' 6(א) המחשבות שהצדדים ההורים מהווים האוויר/סלילה/סכום
של זינג, מסמך מטווחי להצדקה של ^{"מחוק"} לפי ס' 6 לחוק. פסק מצד זה ניתן
קובע כי גם של הקצאות של סלילה זינג יש להצדק את מחוק הקבלה שניתן יולם
מסמך זולטמן ~~והמסמך האחרון~~ - מחוק סוכה קליטה - ההורים גרעו שהמחשבות
ישאר של האישי הישנה אשר קבלה הוטלה איסור נשיא רבנים בבקרה
כיון שבכך היה רק השלם ההפקדה ויש להמשיך בהקצאות/ערויים וכן ישן כי
גביה חריטה מאת החתום לאור ההקצאות - אז כי נראה שהצדקה יאמן
קובע טובה והמחשבות חוזשים + 30 יום החידה ולאו השגשוג ולכן כלל, כך
למחוק ההורים מולבים שצדד מחוק אן לא נראה ^{שה"מחוק"} "היה אונן ומחוק
לפי המחוק יראה יקליטה המחשבות נמצאו עם הסוף חוזש - לצדדי המחשבות
הקצוים של מחוק הקבלה ולכן כיון של ההורים לא יקמו את ההצד
למך שרמחו את המחשבות הם יושלו לפי ס' 6 ב' לחוק. הקצאות - לפי ס'
מחוק 30 יום. של המחשבות של 133 באורחן איתנו את מחוק השגשוג ^{ההקצאות}
כיון שהלכו של יום. ~~ההוצעה המחשבות~~ מחוקה את התוכן חוזשים מחוק
למחוק פרסום צדדי ההפקדה - היה לפי למחוק חוזש למחוק החוזשים שלאו
הקבלה הקצאות, ~~החוק~~ צדדי הסה"כ (3) חוזשים הכו הידני צדדי למחוק
לפי האישי, אולם הכו לא אלה מאת אצד פסק שצדד להצדק את המחוק
ההקצאות או מחוק, פסק נוסף שצדד להישאר הוא שלאו הקבלה אישורו
הנדרש של מחוק הפנים לפי ס' 6 ב' ומחוק האישי הישנה - לפי הוצעה המחשבות
לפי ס' 6 ב' הן פסקים, וכיון שלאו הקבלה אישורו לא יטלו את הישנה
במחוק. ~~פסק נוסף שצדד~~ שלאו הקבלה שצדד ~~ההקצאות~~ שצדד
למחוק ~~למחוק~~ מחוקי השלם של הסה"כ - אונן שהקבלה המחשבות נכנס
לצדד מחוק המחשבות אשר להצדדן מחוק להישאר מחוקי השלם של הסה"כ
פי תקנה 2 לתקנה ג"ה (מקדי השלם של הסה"כ), שכן המחוק הקצוים של
הקבלה הוא להשאר את מחוקי הסה"כ וההצדד המחשבות כן
שלאו מחוק המחשבות שצדד מחוקי לכו בה מקדי. לפי המחשבות

אם ס' ס' רשיו להימשך כל "מאנין מקרקע" < לשנים קבוצת ראויה העלונה
המאמצים לשפרו אופי העלונה < אם פסד' וצ' מאנין היסו העלונה לבג' ההתקצו
היא רחבה ומחולקת אל האלי נשיים/קרקע שחטוים מסחוק למקום הרלבני
ולהבנתה עלולה לפגוע בהם < כיוון שמאמרו המעשים שמאמורים בלבנה
לצדק והם מתעדים לשפרו אופי העלונה ולמליים להיפגד מהעשיו יש להם צד
התקצו - אולם כיוון לפיפסו את ה - ס' יח' הם לא יוכלו להיעד. לצי
מקבל מחציו הספוק - הפסד' פ' הפסד' ספריו כהמים נקבד שנימוק פ' פ' א'
לפ' - מאפשר לבג' מאידה והתקצו. מורים - מנינה וזקן אים נשיים
מסחוק למקום הרלבני או במקום הרלבני שצאו הם לא נחשבים למקומם
לנקבד הפסד' ומאנין היסו, אולם נטוה שהמארה היסו כן להרחיק את "כ'
מאנין מקרקע" שמאמרו הכבד וההתקצו ולכן יבן שהם היו כולם
להימשך כיוון שהם לא יוכלו להשיג אצדקה בחוקר והרלבני לא יוכלו
פריען חלוסי של משרד חניה לחורים כמאמרו כל המתעדים לא יוכלו להיעד
כיוון שאלו ס' יח'. לענין הדרך - כיוון שמאמרו הרלבני מקומה בסוכה לזנה
מאמרו הדרך יהיה למצדק הדרך איון שמאמרו מאמורים פרטים אוב'
שלא נחשבים אל אלה שמשיג אים עדו בלבד. אם ס' אוב' שהם יצטרק
למקום את הדרך יז' הולדה החוצה. ^{מזיקי} היזרים בעד' מסוכים לתי
ישו - דרך הנימוק של גבנה נקוצרה ונימוק של הולדה החוצה צדק
מאמרו. אם פסד' וצ' לקבץ העשן קובל כי יש להרחיק את המארה ^{מארה}
המאיים ואלו לקרני, האם העלונה החורה מאמורה מחוקר, וצדק צדקה
מאמרו. כן מאמרו מסה' הרלבני לצי שצדק ולאו נטוה פיש רבישו
צדקה לנישו או מחוקר מאמרו ולכן לצי לא מנין ישו עד
אולם יש לצדק שחשן המשיג את השימו הדרך שמחווה את לקרון ישו
יצבור, ^{הענה} ^{הדרך} ^{מאמרו} שקולים גבנהיים מקבלים ולכן האוי להרחיק
או המארה. האם אופן לצי לא אולג' לצי ולכן הדרך שמאמרו בסנייה הא
העל גבי' עבירה' החוצה הלחם כבי'ם לענין מניליים כיוון שמאמרו
הרלבני מקומה. היסו ^{קובל} אפרת המארה חוג הרלבני, מחווה
משימוש חוג מאמרו. ^{פסד' מחוצה} יש אפרת את החונ' "מאמרו" כפ'ם
שימוש של עק' את מאמרו המקבלת מופשיים או מתקבלת מאמרו. החוצה מופש' כי
זקן להרחיק מן לעק' שיש בהם קבלה קבל' לכן שנים שאין בהם קבלה קבל'
ולכן אם פסד' החוצה מקשה כלא יש אפרת המסוק של המעל' הפנימי של

תקלה היתה נכסית מרשות הרישוי, אולם השופט ארבל הסליק אווהרה כהערה אצל
כאן מקובל עליה שדוק החתמה בין שני מסקנים שמקבילים קהל אבין כולה נסאו וכו'
אכן מסקנים שמקבילים קהל או אפשרי לכה אמנם הסניח' של היה מרשו-
הרישוי (שנקבחה לפי ס' 33), אלאו אמסוף של הקשר היה לשימוש חוזר שיש לזה
אוצרה המקומית. כאן נראה שכיוון שלאו מצדו המקביל של דוסט/אמן והנסוף של
כאן קבלה קהל המותר של יציאת שמאלים וכן רשור הרישוי לו היה
נכסית לכה עליה היתה, אלאו היה עליה לפרט לפי ס' 34 ~~פד~~ פד אוצרה המקומית
לקבל היה לשימוש חוזר (ממארים - אמקום של חוז ססוף), טאפס היה לפנים
אפשרות אצדור. כיוון שהקשר נעלם בקשר של הקשר אוי שלפי ס' 34 (א) (א) (א) (א)
ש' תכרו וצד ה מקומית יוכלו אצדור כג שהלפנים או' אלו ~~אמנם~~ אולם אפשרות
נכסית היא לעדור אביהם המוצי בעהו ~~אם~~ כביהם לפנים מוקבילים הסטנה שלפי
או היה מסוגל של המור הרישוי. במספר קיד הם המקבילים עם היתה אהלה (עמוצה בסטנה
מחולקת רבנית לפי ס' 1 לחוק) אצדור היתה של שמי קומות המקום קומה אחר המותר
לפי הוסוף הרבנית - קרניה לקרניה ססיה ניכר - קומה שלפי אמנה
שלפי הרבנית מגיר 1 אצד 2 קומות - ניתן להוסיף אצד קומה אחת כהלה
אזי הסאמר של הוצרה המקומית: כאן לא נכנסים לפרטים של ססיה
ניכר - כיוון שמצדו המחנה של קומה ^{אחת} ארובים להוסיף לו אצד קומה וזה אמר
קוישור כהלה ולכן הוצרה המקומית כן יכלה לעשר את ההלה, אולם לפי
הקנה 6 עם אמר אין המקבילה ססיה ניכר אין הכך כפי אחיה או מוסד המשך
לכה אולטומטי הלה מותר לה להפסד של ק"צ. לכהי ההיתר לשימוש חוזר:
הסמך מיוצר לספורט ולכן מצדו המקבילה היתה לשימוש חוזר מהרבנית, אם
הוא ניתן אפי שהוא יועיל הוצמן. מצדו הסמך שנצד לספורט ורובים אפשר
שלפי אמון, כיוון שמצדו השני מחורג של השימוש לפי הקנה 2 (א) והצד
שניה את אופי הסביבה הקרובה אפי לכה ניחיה ססיה ניכר ולכן ניתן היתה -
כאן ^{היתר} קומה לאנג-פוד ~~אצל~~ ^{אצל} הילוד של הסביבה והמחנה של הלידים לשימו-
מקום אפשרו ספורט הם יאלו אולף שממן - יש פה שימוש למסנה את אופי הסביבה
ולכן אין בסמכה הוצרה המקומית לכה את ההיתר לשימוש חוזר. הלא אופן אצד
כ' יש מחלקת הנוצל אפשרה המס' אצד' שמננים את המחנה צדק אקום את ההיתר לשימוש חוזר,
לפי אצד הוצד המותר כה אסור ויש אפשר שמני רבנית וק אצד המקום היתה וכך
היתר-ען יהיה כולל, אולם בהמשך אצדן נקבס כי לא אצד הרבנית ^{הק"מ} אצד היתה
מאצד, אין צורך בשני רבנית אצדן היתה מאצד מותר אולם אין הכולל הנוצרה
הועפס הילוף. הלא אופן המורכר קיד יוכלו לעדור לפי ס' 34 (א) (א) (א) (א) (א)

ניקוד שניתן בפועל	ניקוד מקסימאלי	פתרון המבחן: נקודות עיקריות לדיון
10	10	האם המטרות והגישאים הינם תכנוניים? מטרה של בריאות: סעיף 61(2) פרשנות מודרנית. הוראות בנוגע להגבלת הנסיעה ואיסור מכירת מזון: ייתכן שהם תכנוניים לאור הפסיקה (גבעת שמואל).
2	10	האם מקומן של ההוראות במסגרת של תכנית מתאר מקומית? התייחסות לסעיף 63: (קביעת ייעודי קרקע 63(1)(א)). קרקע לשירותים ציבוריים 63(1)(ה). הרחבת דרכים 63(2). הוראה הנוגעת להתקנת ספסלים- מקומה בתכנית מפורטת 69(10) אבל אפשר לשאוב למעלה. מה לגבי מתקן ספורט אזורי? אולי זה דבר בעל חשיבות כללית למחוז- ואז אין אפשרות שאיבה כלפי מטה.
8	10	בסמכות מי התכנית הנדונה? ועדה מקומית או מחוזית? איחוד וחלוקה- מקומית- ס"ק 1. שינוי ייעודים- דרכים וספורט- מקומית- לפי סעיפים 2,3. הקטנה והגדלה של אחוזי בניה- בתנאי שעומד בתנאי סק 6. ספסלים- בינוי ועיצוב. אבל מה לגבי איסור נסיעת כלי רכב ואיסור פרסומת? אינם מנויים בסעיף. כנראה שלא בסמכות הועדה המקומית.
10	10	ייזום תכנית המתאר: האם ועד הורים יכול להיות יזם של תכנית? האם הוא בגדר "מי שיש לו עניין בקרקע" 61א(ב)? ועד עין כרם. פי גלילות.
4	5	סירוב למתן היתר בזמן הכנת התכנית: במצב בו פורסמה הודעה לפי 77, אך לא נקבעו מגבלות לפי 78. עקרונית- היה צריך לתת את ההיתר (פסיקה: חממה, עיני, רובינשטיין). עם זאת עדיין לרשות הרישוי שיקול דעת מצומצם, במיוחד אם התכנית שבתוקף מאד ישנה (השו' מצא: בנין, העמותה לשמירת איכות החיים). אפשרות לתקוף ההחלטה על ידי ערר לועדת הערר (סעיף 152).
5	5	יו"ר הועדה המחוזית, הוסמך כנציג של שר הפנים. הסמכות לפי 109 + 269. הפרוצדורה המתוארת בסעיף 109 שונה. (אולי נעשה שימוש בסמכות לפי סעיף 28).
10	10	הדיון בועדת המשנה של הועדה המחוזית- הבעיות: 62(א) הדיון בועדה המחוזית צריך להעשות לאחר קבלת הערות הועדה המקומית. אחים עופר- זה פגם מהותי. מילגרום- כיום יתכן שזה לא פגם מהותי. האם הייתה בדיקה תכנונית מוקדמת (תכנית בסמכות ועדה מחוזית, נבדקת על ידי מתכנן המחוז. (סעיף 62ב(א)). החלטה מיידית על הפקדה מעלה את התהייה- האם הסתיים שלב ההכנה? אפשרויות הפעולה: בקשה לדיון במליאת הועדה המחוזית (ע"י שני חברי ועדה מחוזית) בשל פגם משפטי או תכנוני, היורד לשורשו של עניין. פניה בעתירה לבית המשפט המחוזי, במיוחד במקרה בו לא הסכימו לשמוע את ההתנגדויות.

8	8	הצבת המחסומים: האם דורשת היתר? בחינת הגדרת בניין ובחינת הגדרת דרך (מתקני דרך) או סגירת דרך. בכל מקרה יש לבחון את מבחני הקביעות: סובייקטיבי ואובייקטיבי (משך התקופה, רק לשעה ביום).
9	10	בחינת המתנגדים: האם הם בגדר "מי שיש לו עניין בתכנית"? תושבי השכונה- ברור שכן. מועדון הספורט- גם אינטרס כלכלי יכול לשמש בסיס להתנגדות. ועד מורים- לגבי נציג סטודנטים נקבע שלא יכול להגיש התנגדות, אבל אולי כאן זה שונה, כי הפגיעה באינטרס חזקה יותר. העמותה- בתנאי שנכללה בעמותות שהוציאו לגביהם צו. תסקיר בריאותי אינו מעוגן בתקנות (אבל ראו סעיף 83 לחוק).
5	5	סירוב לשמוע התנגדויות: בהתאם להוראות סעיף 102 (המועד הקובע - הפרסום האחרון בעיתון). אמנם יש סמכות להאריך הזמן ב-30 יום נוספים, אך אין חובה. עם זאת, בדרך כלל ועדות התכנון נוהגות בליברליות ומאפשרות הגשת התנגדויות גם לאחר הזמן הקבוע בחוק. יתכן שלא ראוי לסטות מכך (משתלב עם רעיון שיתוף הציבור בתכנון). אישור התכנית, בהתאם לסעיף 108(ג).
5	5	יורר הועדה המחוזית: האם היה מקום לתת רשות לערור? (פסיקה: ועד שכונת עין כרם: גישה מצמצמת וגישה מרחיבה).
5	5	הפעלת חוגי התעמלות באזור מגורים- מדובר בעיסוק הכרוך בקבלת קהל, וע"כ המסלול הוא של שימוש חורג (פסיקה: נאידיס לעומת וותד נשאת). הסמכות של הועדה המקומית ולא של רשות הרישוי. מתן היתר בהתאם לפרוצדורה הקבועה בסעיף 149, הכוללת משלוח הודעות לשכנים ושמיעת התנגדויות. השכנים יכולים לערור לוועדת ערר (152)
7	7	היתר + הקלה + שימוש חורג: יתכן שיש פה סטייה ניכרת: שימוש חורג + שינוי של אופי הסביבה הבריאותית. ואז הסירוב כדין. סעיף 151 והתקנות. האם ניתן לתת היתר לבניה הכולל שימוש חורג? פסיקה: אילת מול איקאה. אבל באיקאה הייעודים (מסחר ותעשייה) היו דומים, וכאן קיים שוני מהותי. בורגר קיד יכולה לנסות לערור לפי 152.

40

40
40
40